

Sygn. akt IV U 859/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 maja 2015r. w S.

odwołania T. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 czerwca 2014 r. Nr (...)

w sprawie T. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala T. M. (1) prawo do obliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sygn. akt IV U 859/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.06.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił T. M. (1) prawa do ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 55 ustawy z dnia 17.12.1998 r., ponieważ ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę w dniu 12.09.2008 r. i ustalenie wysokości emerytury nastąpiło w myśl art. 53 ustawy emerytalnej.

Od decyzji tej odwołanie złożył T. M. (1), który domagał się jej zmiany, twierdząc, że pozwany ZUS przyjął błędną interpretację przepisów prawa. Ubezpieczony powołał się na treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4.07.2013 r. II UZP 4/13, argumentując, iż ratio legis tego przepisu jest kontynuowanie opłacania składek, nie zaś ubiegania się o emeryturę wcześniejszą. Konstatacja ta nie pozwala na stwierdzenie, czy wniosek o emeryturę po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego musiał być pierwszym wnioskiem o emeryturę, czy też mógł to być kolejny wniosek np. złożony po 31.12.2008 r. Zdaniem odwołującego się powołane orzeczenie SN jak też inne orzeczenia, zarówno SN jak i Sądu Apelacyjnego pozwalają, w odniesieniu do jego sytuacji, zachować prawo do wyliczenia wysokości emerytury w oparciu o art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosil o jego odwołanie argumentujac, iz ubezpieczony wystapil po raz pierwszy z wnioskiem o emeryture przed 31.12.2008 r. i prawo do tego swiadczenia bylo ustalone na podstawie art. 53 ustawy o FUS. Nie przysluguje mu uprawnienie do wyliczenia wysokoosci emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej.

Sąd Okręgowy ustalil i zważył, co następuje:

Ubezpieczony T. M. (1) ur. (...) nabył prawo do emerytury od dnia 1.09.2008 r. i wypłatę tego świadczenia zawieszono wobec kontynuowania zatrudnienia (k. 83 a. e.). W związku z ukończeniem 65. roku życia i 3 miesięcy ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do emerytury w zw. z osiągnięciem wieku emerytalnego. Decyzją z dnia 9.12.2013 r. pozwany ZUS przyznał T. M. (2) od dnia 18.11.2013 r. emeryturę zgodnie z wnioskiem. Ubezpieczony kontynuował zatrudnienie i w dniu 2.06.2014 r. wystąpił z kolejnym wnioskiem do organu rentowego o przyznanie emerytury obliczonej na nowych zasadach. Powołał się na wyrok SN z 19.03.2014 r. I UK 345/13. Pozwany organ rentowy uznał, że brak jest podstaw do obliczenia emerytury wg zasad określonych w art. 55 ustawy o FUS.

W ocenie Sądu Okręgowego, odwołanie ubezpieczonego jest zasadne. Sąd podzielił wykładnię art. 55 ustawy o FUS zawartą w wyroku SN z dnia 19.03.2014 r. Z wykładni tej wynika, że ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 ustawy o FUS, który kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o emeryturę po 31.12.2008 r. może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa, od obliczonej na podstawie art. 53 tej samej ustawy. Sąd nie zgodził się z interpretacją przepisu art. 55 ustawy o FUS, na który powołuje się organ rentowy. Trafnie wskazuje ubezpieczony, iż emerytura w wieku obniżonym i wieku powszechnym to odrębne rodzaje emerytur. Nie ma przeszkód prawnych, aby ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury w wieku obniżonym ubiegał się o emeryturę przewidzianą dla osób, które osiągnęły powszechny wiek emerytalny. Zarówno powołane orzeczenie SN jak i też inne stosują taką wykładnię przepisów, iż nie ma przeszkód, aby w takiej sytuacji jak ubezpieczony przyznać prawo do możliwości ubiegania się do obliczania wysokoosci emerytury z zastosowaniem art. 26 ustawy o FUS, o ile takie obliczenie jest korzystniejsze, niż na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej. Zdaniem Sądu, ubezpieczony nabył takie prawo. W związku z powyższym, Sąd przyznał mu uprawnienie do obliczenia wysokoosci emerytury na podstawie art. 55 w zw. z art. 26 ustawy o FUS.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.